

ת"פ 7517/05 - מדינת ישראל נגד צלתר בע"מ, ליאור אבירן

בית דין אזרוי לעובודה בנצחת

ת"פ 7517-05-13

לפני:

כב' השופטת אורד שפר

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד ישראל שניידרמן

הנאשימים:

1 צלתר בע"מ
2 ליאור אבירן
ע"י ב"כ: עו"ד נעמי אשחר ועינת פינטו סאאל

החלטה

1. הנואשת מס' 1 הינה בעליים של מסעדת בקיבוץ אשdot יעקב שבעם הירדן (להלן: "המסעדה"), והנאשם מס' 2 שימש כבעליים ומנכ"ל של המסעדת.

על הנואשת מס' 1 הוטל קנס מנהלי בסך 85,000 ₪, בגין העסקת חמישה נערים במסעדת ביום השבת, בחודשים יוני עד אוגוסט 2011.

הנאואשת הגישה בקשה להישפט, ובעקבות בקשה הוגש כתוב האישום מושא תיק זה, וזאת כנגד שני הנאשימים.

מצד הנאשימים הוגש שורה של בקשות לקבלת נתונים ומסמכים מהנאואשת, לרובן נutter בית הדין, ולאחר השלמת העברת המסמכים והנתונים הונחה לפני הבקשה מושא החלטה זו, לביטול כתוב האישום משני נימוקים עיקריים - ראשית, טוענים הנאשימים שנפלו פגמים במישור הטלת הקנס המנהלי שהיווה תשתיית לכתב האישום, ושנית, הועלה טענה בדבר אכיפה בררנית ושרירותית ומכוונה נטענה הגנה מן הצדק.

בנוסף, נטען כי יש לבטל את כתוב האישום כנגד הנאשם מס' 2, ולמחוק אותו מכתב האישום בשל טעמים שונים.

הנאואשת התנגדה לכל בקשותיהם של הנאשימים.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

להלן אדוֹן בבקשת הנאשימים ובטעוני הצדדים כסדרם.

האם נפלו פגמים בהטלת הknife המנהלי והאם הם מצדיקים ביטול כתב האישום?

2. טענות הנאשמת -

א. לטענת הנאשמת, נפל פגם בהחלטה בדבר הטלת הknife (להלן: "ההחלטה הknife") במובן זה שאין בנמצא בחומר החקירה טופס קבלת ההחלטה מסודר.

היעדרה של ההחלטה מסודרת על גבי טופס מתאים מהווה, לגישת הנאשמת, פגם מהותי בגין יש לבטל את ההחלטה הknife וכפועל יוצאה גם את כתב האישום.

ב. מוסיפה וטענת הנאשמת כי ההחלטה הknife לא נומקה כדරש.

בטופס דז"ח פעולה/זכרון דברים שנערך ביום 21/11/2012 צוין بصورة לكونית רק זאת של אחר בחינת התקין והראיות הוחלט לקבל את המלצת הייעץ המשפטי של יחידה ולהטיל knife מנחיי בחוק עבודות נוער.

עסקינו בהחלטה מהותית, שאין בה נימוק מדויק אין להסתפק בהתראה התיחסות לששובות הענייניות שניתנו בחקירה המנהל, הנאם מס' 2, ומכלול התנהלות הנאשمت ונסיבות העניין.

גם בכך מבקשת הנאשמת לראות כפוגם מצדיק ביטול ההחלטה הknife.

ג. עוד טוענת הנאשמת, כי אכן התראה מנהלית בלבד השתת knife פעולה המנוגדת לנוהל התראה מנהלית.

האכיפה של דין בהקשר זה משליכת הנאשמת יבה על הוראות החוק להגברת העבודה התשע"ב 2001 (להלן: "חוק האכיפה"), הגם שאין חולק כי הknife בו עסקין הוטל מכוח חוק העבריות המנהליות.

ד. לטענת הנאשמת הוצאת הودעתה הknife ביחס אליה לוקה גם בהיותה אכיפה ברורנית ושרירותית ככליה.

לטענה, בהטלת הknife סיטה המאשימה מהמדינה הנהגת עבירות המסוג בגין הוטל הknife.

הנאשמת ביקשה להפנות לכך שמעיון בחומר החקירה והנתונים שהומצאו

על ידי המאשימה בעקבות בקשות הנאשמה והחלטות בית הדין, עולה כי עסקים הממוקמים קרוב לתהראות בלבד ואילו רק על הנאשמה הוטל, ללא כל התראה קודמת, לנאשמת ופועלו בשבת קיבלו הкусם.

ה. יש לבטל את כתב האישום כנגד הנאשם מס' 2, שכן מדיניותה של מקום בו תאגיד מבקש להישפט - מוגש כתב האישום באופן אוטומטי גם כנגד נושא משרה בו- עומדת בסתייה לעקרונות של צדק והגינות משפטית.

פוגע בו השלכתו של היליך הפלילי על הפרט שונה מהשלכתו על התאגיד, והוא באופן נרחב.

מעבר לכך - הנאשם מס' 2 שיתף פעולה באופן מלא עם חוקרי התמ"ת, וגרם לשימוש מיידי של הלקחים, ומתחילת החקירה כל פעולותיו נעשו בתום לב ומתחור אמונה אמיתית וכנה שהمسודה פועלת כדין.

3. **התיחסות המאשימה לטענות הנאשمة -**

א. חומר החקירה עליו הסתמכו הנאים בבקשתו הוגש לבית הדין לפני עת, ועל כן בשלב המוקדם הנוכחי של הדיון ובטרם החל המשפט, יש לראות בו לכל היותר עדות שמיעה.

עסקין בראיות שטרם "לובנו" לפני ערקה שיפוטית ולא עדמו ב מבחן החקירה הנגדית ועל כן משקלן הריאיתי אפסי.

ב. לטענת המאשימה, החלטתו של הגורם המוסמך בענייננו בדבר הטלת ההחלטה הינה החלטה זו את הגורם שנתן אותה, והשלב הנכון לעשות זאת מנומקט, ועומדת לנאים הזכות לחקור על הוא בשלהב הבאת ראיות המאשימה בתיק.

מעבר לכך, רמת ההנמקה הנדרשת בנוגע להטלת קנס מנהלי - איןנה זהה לזה המתחייבת בהיבט האזרחי, והרשوت אינה מחויבת במתן הסברים מדוע הטילה קנס.

ההחלטה מקורה בסעיף 8 לחוק העבירות המנהליות, ולשונה קבועה במפורש מה מונח בהחלטה מוקורה בסעיף 8 לחוק העבירות המנהליות, ולשונה קבועה בסיסו של ההחלטה.

כל שלازוח הتسويות מהטלת הкусם, יכול הוא להעלוון באמצעות להשפט, וחקירה של מקבל ההחלטה במסגרת הבאת ראיות המאשימה.

ג. אין מקום לבחון את נסיבות ענייננו לאור הוראות חוק האכיפה, וזאת העבירות הם לפני כניסה החוק לתוקף.

החוק נכנס לתוקפו בחודש יולי 2012, והעבירות בוצעו בשנת 2011.

ד. באשר לטענה של אכיפה בררנית, הרי שלאור פסק הדין בעניין עפ"א נ' אלין דואב - אין לראות בענייננו התנהלות שחרגה ממתחם הסבירות הרלוונטי, וגם אם מדובר מושא ביקולים זרים. באכיפה חלקית - אין

גם מקום בו מדובר באכיפה אשר נחזית להיות בררנית - עובר הנTEL מניעים פסולים, והוא שרירותית וחסרת הצדקה. שזו התבוסה על שיקולים ענייניים בלבד, ולא על

הרשות, בענייננו, עומדת חזקת תקינות מעשה המנהלי.

אין בנתונים הסטטיסטיים הגולמיים כדי לקבוע כי הנאשمت, שעלה הטל הנTEL להראות כי עסקין באכיפה בררנית - הורם, נכון לשלב זה של הדיון, ברמה המצדיקה ביטולו של כתוב האשים כברCut.

א. אשר לנאים מס' 2 - אין בניהול ההליך כנגדו כדי לסתור את תחשות הצדוק או לפגום בה עד כדי הצדקת ביטול ההליך כנגדו.

אם נפלו בהחלטה בדבר הטלת הקנס המנהלי פגמים המצדיקים ביטולו?

4. אשר לטעתה הנאשמת לפיה נפל פגם בהחלטת הקנס מבון זה שלא נעשתה על גבי טופס קבלת החלטה מסודר -

בקשר זה הפנתה הנאשמת לפסק דין של בית הדין הארץ בעניין

עפ" (ארצى) 11-03-6988 מדינת ישראל - משרד הtmp"ת נ' כנף מתכת בית שיתופית בע"מ (פורסם בנבו, 30.10.2011).

באוטו המקרה הoscם בין הצדדים שהגורם שמייל את טופס ההחלטה לא היה מוסמך במועד הרלוונטי להטיל קנסות מנהליים, והחליטו, שהיתה בוגדר המלצה בלבד, נעשתה על גבי טופס הוועדה הקנס עצמו.

בית הדין ציין כי "ההחלטה בדבר הטלת הקנס חייבת להתבצע לאחר שיקול דעת ולאחר בחינת כל החומר המנהלי על ידי הגורם המוסמך לכך ותוך תיעוד ההחלטה על גבי מסמן מתאים. רק לאחר שמתකבת ההחלטה על הטלת הקנס על ידי הגורם המוסמך ועל גבי הטופס המתאים מוצאת הוועדה על הטלת קנס שהוא הפועל היוצא מן ההחלטה המהותית שקדמה לה".

על הקביעות שבפסק דין זה חזר בית הדין האזרוי בbaar שבע, בעניין

שב"מ (אזרוי ב"ש) 10-08-35902 מדינת ישראל נ' י.ג.א. אחזקת ושירותים בע"מ (פורסם בנבו,

(17.05.2012).

עjon בפסק דין שהוזכרו לעיל מראה שהפגם העיקרי שמצאו בת הדין על ידי הגורם המוסמך.

האזכור בדבר הצורך לציין החלטה על גבי "טופס המתאים" היה כלל, והתייחס לכך שבשני המקרים הופיעה ההנחה על גבי הודעה בדבר הטלת הקנס המנהלי.

ענינו שונה מהקרים שלעיל בהיבטים המהותיים, כך שההחלטה בעניין הנאשמה ניתנה על ידי הגורם המוסמך, והוא לא הופיעה על גבי הודעה בדבר הטלת הקנס אלא במקום המיועד לכך בטופס דוח פעולה וזכרו דברים.

גם אם קיים אצל המאשימה טופס ייעודי פנימי שכותרתו "טופס הטלת קנס מנהלי", ולא נעשה בו שימוש, מוצאת אני שכל היותר מדובר בפגיעה טכנית שאיננו מהותי, והוא שלעצמם אין בו כדי להצדיק ביטול ההחלטה או קביעה בדבר בטלותה.

בהתאם האמור לעיל, ומלא מצאי שבਮתקנות הטכניות של קבלת ההחלטה ומיקום כתיבתה נפל פגם המצדיק ביטולה - נדחית טענת הנאשמה בעניין זה.

5. אשר לטענה לפיה החלטת הקנס לא נומקה כנדרש -

לשונה של ההחלטה בדבר הטלת הקנס בענינו הוא כדלקמן -

"לאחר שבחןתי את התיק ואת הריאות החלטתי לקבל את המלצה של עו"ד ישראל שניידרמן ולהטיל קנס מנהלי בחוק עבודה נוער ל - 5 עובדים העסיקה במנוחה שבועית. לאחר שיחה עם עו"ד פרח חבש אושר לשנות את מספר תאריכי העבירה".

חוק העבירות המנהליות תשמ"ז 1985 קובע בסעיף 8 כיahi לשנה -

"(א) היה למפקח או לרשם יסוד סביר להניח כי אדם עבר עבירה שדין קנס מנהלי
קצוב לפי סעיף 2(ב) או סעיף 2(ג), רשיイ הוא להטיל עליו את הקנס המנהלי שנקבע לאותה עבירה.

(ב) הודעה על הטלת הקנס תומצא לנקס לפי טופס שנקבע, ותכלול את הפרטים הבאים:

- (1) שם הנקס ומענו;
- (2) תיאור תמציתי של העבודות המהוות את העבירה;

- (3) ציון המקום והזמן שבהם נעבירה העבירה, במידה שאפשר לבררם;
- (4) ציון הוראות החיקוק שבהן נקבעה העבירה;
- (5) הכנס המוטל".

סעיף 8א לחוק קובע כך -

"(א) הומצאה לנכנס הودעה לפי סעיף 8 רשיי הוא להגיש לתובע, שהיועץ המשפטיא לממשלה הסמיכו לעניין זה (להלן - התובע המוסמך) בקשה לביטול ההודעה בתוך 30 ימים מיום שהומצאה לו; נוכח התובע המוסמך כי התקיימה אחת מהנסיבות המפורטוות להלן, רשאי הוא לבטל את ההודעה:

- (1) העבירה לא נעבירה או שהיא לא נעבירה בידי הנכנס;
- (2) בנסיבות המקרה אין עניין לציבור בהמשך ההליכים.

(ב) התובע המוסמך יתן החלטה מונומקט בתוך זמן סביר בנסיבות העניין וימצא את החלטתו כאמור לפונה".

עיננו הרואות, אם כן, שכאשר עסקינו במתן החלטה בבקשת לביטול הودעתה קובע המוסמך, על פי לשון החוק, ליתן הנמקה בכתב להחלטתו.

זה מכבר הדגישה ההלכה הפסוקה כי חוק העבירות המנהליות קובע ברירת מחדל בדבר הטלת קנס מנהלי בנסיבות המנויים בו, והחריג שהוא המחייב הנמקה - הינו בחירה במישור הפלילי והגשת כתב אישום.

"בהתאם להסדר שבחוק העבירות המנהליות, כל עבירה מנהלית נובעת מעבירה פלילית, ואולם לגבי אותן עבירות הנכונות בגדיר "UBEIRA MNAHILIT", דרך המלך שמתווה החוק היא של טיפול באמצעות סנקציות מנהליות-אזורתיות. הכלל הוא של הטלת קנסות ואיילו הגשת כתב האישום היא בבחינת החרגים המחייב הנמקה. למעט מקרים בהם החלטת התובע כי הנסיבות מצדיקות הגשת כתב אישום, בידו של הנכנס הבחירה האם להוציא את חפותו תוך נטילת הסיכון הכרוכים בהליך הפלילי, או לסיים הטיפול בעניינו במישור המנהלי, על דרך של תשלום הכנס".

[ראו, בג"ץ 93/06 ד.ג. כל גדר בע"מ נ' שר התעשייה, המסחר והתעסוקה (פורסם בנובו, 2011.08.02).
להלן: "ענין כל גדר".]

בכל הנוגע למטרתו של חוק העבירות המנהליות ולזכויותו של הנכנס קבע בג"ץ בעניין כל גדר, אשר עסק אמן בזכות לעין בחומר חקירה אולם הניתוח שבו יפה גם לעניינו, כדלקמן -

"הכרעה בתיק זה מעמידה מן העבר האחד את הנכנס, זכותו לשם טוב וזכותו להליך

הוון בפני הרשות. על מעמדן וחשיבותן של זכויות אלה אין חולק. הזכות **לקניין מעוגנת מפורשת בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו....."**

"...מן בעבר השני מתיצבים שיקולים מגוונים כאינטראס הציבורי באכיפה עבירות מנהליות באמצעות מנגנון אכיפהיעיל, מהיר וצדוק. סיום ההליך בכנס משרת בראש ובראשונה את עניינו של הנקנס הבודד אשר אינו נאלץ לשאת בתוצאות הקשות העוללות להיות כרוכות בניהול הליך פלילי. ואולם, האפשרות לסייע את הטיפול בעבירות מנהליות בתשלום קנס משרתת גם את האינטראס הציבורי הרחב באכיפהיעילה, בסמוך ככל הנימנע למועד ביצוע העבירה, של עבירות שביצעו שכיח. על רקע האיזון הפנימי שבחוק העבירות המנהליות יש להביא בחשבון כי בחומר שבידי הנקנס די כדי לאפשר לו לקבל תמורה ברורה מול אילו אישומים וטענות מתמודד הווא, והאם אפשרתו להפריך. בה בעת, מסירת חומר החקירה לידי הנקנסטרם ביחס להישפט, ומילא בטרם הוגש נגדו כתוב אישום יוצרת כלל מקל בהרבה מזה הנוגע בהליך הפלילי, שתוצאותיו עלולות להיות חריפות בהרבה. מסירת חומר החקירה בשלב זה טומנת בחובה בסבירות גבוהה ביותר פגיעה בייעילות האכיפה. מסירת חומר החקירה בשלב כה מוקדם שהה כדי לעקר את ההליך המנהלי מן היתרונות שביקש המחוקק להשיג באמצעותו - של אכיפה מהירה ואפקטיבית. חיוב הרשות במסירת חומר החקירה בשלב זה יתרום להתחשכות ההליכים ועלול אף לפגוע באפשרות לניהול הליך פלילי תקין, אם הנקנס יבקש להישפט. מאחר שכך עם קבלת הדעת הנקנס מצוי בידי הנקנס המידע הדרוש לו לצורך קבלת החלטה כיצד לפעול, ומאחר שבידו לבחור שלא לשלם הנקנס אלא לבקש להישפט, ונוכח האינטראס הציבורי באכיפתן של העבירות המנהליות, עדמת המשיב שלא להיעתר לביקשת העיון הינה סבירה, מאוזנת ועולה בקנה אחד עם תכליות החוק."

[עינו והשוו, בשינויים המחייבים, התייחסות בית המשפט העליון לשאלת חיובו של היועם"ש לפרט נימוקיו לעניין אישור העמדה לדין לפי חוק הנוער, בבש"פ 7955/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 31.12.2013), להלן: "ענין פלוני"].

בעניין פלוני הבהיר בית המשפט העליון את הבדיקה בין חובת הנמקה של החלטה מנהלית במישור האזרחי, לבין החלטה על העמדה לדין ודבורי יפים ביותר תוקף גם לעניין הטלת קנס מנהלי, וכך נאמר -

"אולם, תקיפת ההחלטה על העמדה לדין שונה מתקיפת החלטות מנהליות אחרות. לרוב, החלטות מנהליות הדורשות הנמקה הן החלטות סופיות שלאחריהן אין הילכים נוספים ואם ברצונו של הנפגע מההחלטה לתקוף אותה, עליו לנקט בהליך משפטי עצמאי. בשונה מהחלטות אלה, העמדה לדין, אף שהיא ההחלטה משמעותית ביותר מבחןת הנאשם, היא ההחלטה הפוחתת את ההליכים הפלילי ולאחריה ממשך ההליכים להתנהל. הבדיקה זו חשובה, שכן העלאת טענה נגד שיקול הדעת שהפעיל הגורם המאשר, פשוטה, קלה וזולה לעומת תקיפת ההחלטה מנהלית אחרת, הויאל והנאשם כבר מיוצג על-ידי עורך דין ונמצא בעיצומו של ההליכים והוא נדרש לפתח בהליך משפטי חדש, מה גם, כאמור לעיל, בדיון מצוי רובו ככולו של המידע הרלוונטי לתקיפת ההחלטה, ובראשו חומר הראיות המלא ונתוניו של הנאשם. אכן, כטعنתו העורר, הנאשם לא ידע לבדוק מה המשקל שייחס היועץ לכל שיקול ושיקול, אך פשיטה שאם הוחלט לאשר הגשתו של כתב האישום, משקל סך כל השיקולים שהצדיקו את הgeshto עלה על משקל השיקולים הנגידים, ולצורך תקיפתתה של המסקנה אין ממשמעות רבה למשקל המדויק של כל שיקול ושיקול, מה גם שענין זה אינו ניתן לכימות מדויק".

העולה מהאמור לעיל, במקובץ, הינו כי נוכח לשונו של חוק העבירות המנהליות, אשר קובע בהקשרים מסוימים חובת הנמקה שזכרה לא בא בקשר להחלטה בדבר הטלת קנס, ולאור מטרתו של החוק שהנה אכיפה פשוטה ויעילה (שחייב בהנמקה של כל מקרה בו מוטל קנס יהוה בעוכריה), ובහינתו העובדה שלרשות הנקס עומדת שורה של צעדים וכליים לתקוף את ההחלטה גופה, המסקנה היא כי גם שטוב היה ונוח היה (לנקנס) אם ההחלטה בדבר הטלת קנס תנומך - אין בהיעדר פירוט נימוקיה הכתב חלק מההחלטה - כדי להביא לביטולה או לקביעתה בדרכו בטלותה.

על כן נדחית טענת הנאשמה גם בעניין זה.

**6. אשר לטענה לפיה היה מקום להחיל על נסיבות העניין את הוראות חוק
המراهנהלית - האכיפה ולהסתפק**

דין טענה זו להיזחות, שכן צודקת המאשימה בהפנייתה לכך שעל פי הוראות סעיף 53(א) לחוק לאכיפה תחולתו הינה 6 חודשים ממועד פרסוםו, דהיינו החל מיום 12/06/19, ואילו בענייננו המעשים בגנים הוטל הקנס נעשו בשנת 2011.

7. אשר לטענה בדבר אכיפה בררנית -

לטענת הנאשמה, המאשימה החלטתה על הטלת הקנס תוך הפגנת אכיפה סטיה מהמדיניות הנוגעת בעבירות מעין אלו, של בררנית ושרירותית, ומונן התראאה מנהלית.

הנאשמת הפניה לכך שעסקים אחרים הממוקמים בסמוך לנאשמת והעסקו בשבת בני נוער, קיבלו התראאה בלבד, בעוד שעל הנאשמת הוטל קנס אף מבלי שקיבלה התראאה.

ב"כ המאשימה, מצדיה, השיב בעיקר בזכותוים ארוכים מההלכה הפסוכה, לפיה טענת הגנה מן הצדק מכוח אכיפה בררנית תיושה במקרים חריגים ווצאי דופן בלבד, טוען כי אין די בנסיבות הסטטיסטיים הגלומיים אליהם הפניה הנאשמת כדי להפריך את חזקתו תקינות המעשה המנהלי.

8. זה מכבר התלבטו הערכאות השונות בשאלת מהי אכיפה בררנית פסולה, מתי וכייד יש לקבוע שהוכחה, ומהו הנפקות שיש לחתת לקביעה לפיה הרשות נהגה בנסיבות מקרה נתון באכיפה בררנית.

בתי המשפט הבדילו בין אכיפה חלקית משיקולים ענייניים, לאכיפה בררנית משיקולים זרים - שהינה פסולה, ונקבע כי "להבדיל מאכיפה חלקית גרידא, אכיפה בררנית של החוק היא צו הפגיעה בשווון משום שהיא מפללה בין בני-אדם דומים או בין מצלבים דומים לשם השגת מטרה פסולה או על יסוד שיקול זר או מתוך שרירות גרידא. דוגמה מובהקת לאכיפה בררנית היא, בדרך כלל, החלטה לאכוף חוק נגד פלוני, ולא

לאכוף את החוק כנגד פלמוני, על בסיס שיקולים של דת, לאום או מין, או מtower יחס של עוינות אישית או יריבות פוליטית כנגד פלוני. די בכך שהשיקול הפסול באכיפה, גם אם אינו שיקול יחיד, הוא השיקול המכריע (דומיננטי) בקבלת החלטה לאכוף את החוק"

(ראו - בג"ץ 6396/96 סימונה זקן נ' ראש-עירייה באר-שבע פד"י נג(3) 289 (להלן: "ענין זקן")

בעניין זקן קבע בג"ץ גם זאת, ש רשות מינהלית המבקשת לאכוף את החוק נהנית, כמו כל רשות מינהלית, מחזקת החוקיות, והדעתו נותנת שלא בנקל ניתן יהיה להפריך חזקה זו. אך כאשר לכואורה יש יסוד בריאות שמביא האזרוח לטענה של אכיפה בררנית, מתערערת החזקה בדבר חוקיות המינהל והונטלו עובר אל הרשות להוכיח כי האכיפה - הנראית לכואורה בררנית - מtabסת בפועל על שיקולים ענייניים.

על עקרונות ההלכה בעניין זקן חזו בתי המשפט השונים והוא אומצה גם בבתי הדין לעבודה [ראו, למשל ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' ד"ר איתמר בורוביץ פד"י נת(6) 776 (2005) ; עפ"א (ארצى) 13-12-16393 מדינת ישראל משרד הכלכלה נ' אלירון דואב (פורסם בנוב, 09.09.2015 ; עפ"א (ארצى) הנידמן - מדינת ישראל, פד"ע לח, 262 (2000)].

אומר כי בעניינו, אכן הצביעה הנאשמה על מספר מקרים של בתי עסק בני נוער ביום המנוחה השבועי ונגדם נקטה בסביבתה שגם הם העסיקו המאשימה בצדדים מקלים.

ברם - גם אם ניתן לומר שיש בנסיבות עליהם הצביעה הנאשמת כדי להuid על קיומה של אכיפה חילונית המעוררת סימני שאלה ואולי אף אי נוחות, הרי שלכל היותר יש בנסיבות אלה, לכואורה, כדי להעיבר את נטל ההוכחה למאשימה, להראות כי הטלת הקנס על הנאשמת ולא על בתי עסק דומים שפعلו באופן דומה - לא הייתה שרירותית ונבעה משיקולים ענייניים ולא משיקולים פסולים כלשהם או לטובות השגת מטרה פסולה.

המסקנה היא שיש לאפשר למאשימה להוכיח בדרך של עדויות וראיות - כי החלטת הקנס נעשתה על בסיס שיקולים ענייניים, ואין הצדקה לקבוע כבר בעת, בשלב המקדמי ובטרם נשמעו ראיות - עסוקין בהחלטה פסולה ומכאן לבטל את כתוב האישום שנרשם עליה.

משכך - נדחית טענת הנאשמת שדי בנסיבות שהוצגו לפני בית הדין כדי להווות בסיס לביטול כתוב האישום כבר בשלב המקדמי הנוכחי.

9. אשר להגשת כתוב האישום גם כנגד הנאשם מס' 2 -

לטענת הנאשמים, יש טעם לפוגם במדיניות המאשימה לפיה כל אימת שתAGED עליו מוטל קנס מנהלי מבחן לעבור למסלול פלילי - מוגש כתוב אישום גם כנגד נושא משרה שלו באופן אוטומטי.

לטענתם, מדיניות זו עומדת בסתירה לעקרונות של צדק והגינות משפטית, שכן קיימים פערים משמעותיים בין השלכת ההליך הפלילי על התאגיד לעומת השלכתו על אדם פרטי.

לגוף של עניינו, טוענים הנאים כי הנאשם מס' 2 שיתף פעולה באופן מלא עם המאשימה, ו- 4 תיקי חקירה נסגרו ונמצא שלא נפל פגם בהתנהלותו, ובתיק אחד נתנה התראה והלקחים יושמו באופן מיידי כך שברור שאין מדובר בעברין סדרתי.

עוד נטונה לגוף של המעשים מושא כתוב האישום שורה של טענות עובדיות שיש בהן, לגישת הנאים, כדי להפחית מחומרתם ואי חוקיותם.

המאשימה, מצדיה, טוענה כי הנאשם הינו נושא משרה בתאגיד, ואחריותו חולשת על העסקת הנערים בימי המנוחה השכועית, וטענותיו בדבר אחוריותו צריכות להתרór לפני בית הדין, ומכל מקום אין בבחירה לכלול גם אותו בכתב האישום, כדי לסתור את תחשות הצדוק או לפוגם בה עד כדי הצדקת ביטול כתב האישום.

אומר כי ככל ההבנה למוצקתו של הנאשם מס' 2 נוכח ההשלכות האפשריות של קיומו של ההליך הפלילי כנגדו, איןני מוצאת שיש במדיניות של מיצוי הדין גם עם נושא משרה בתאגיד כדי להיות פגומה על פניה, ואין בהתנהלו הרואה הנטעת של הנאים ושיטת הפעולה שלו במהלך החקירה - כדי לחיב מסקנה לפיה יש לבטל כתב האישום כנגדו כבר בשלב זה.

יוער כי משבחרה הנאמנת לבקש להישפט - היה עליה לקחת בחשבון כי בעוד שהקנס הוטל כנגدة בלבד - הרי שימוש ההליך לגדרי המשפט הפלילי - תהינה לדבר השלכות רלבנטיות בגדון הוספת הנאשם לכתב האישום מכוח אחוריותו כנושא משרה.

נוכח האמור לעיל - דיון הבקשה לביטול כתב האישום כנגד הנאשם מס' 2 להידחות גם כן.

10. משנדחו הטענות המקדימות של הנאים - הגיע העת לקיום הקראה של כתב האישום.

마וחר ועם סיום כהונתי לא אוכל להמשיך בטיפול בתיק, יועבר הוא לבב' הנשיא מירון שוורץ להמשך בירורו.

ניתנה היום, י"ט אלול תשע"ז, (10 ספטמבר 2017), בהעדך הצדדים ותשלח אליהם.